Amb cara i ulls

Lliga Femenina. Amb el fitxatge de la internacional Belén Arrojo, l'Snatt's Sant Adrià envia un missatge d'ambició per ser rival de l'Spar Citylift Girona i el Cadí la Seu més d'una temporada

L'Snatt's Sant Adrià va fer oficial diumenge la contractació de l'alera internacional Belén Arrojo –els dos últims anys al Cadí la Seu– amb el qual envia un missatge inequívoc que no vol ser un club ascensor. Dels catalans, l'equip adrianenc és el que va més enrere en la formació de la plantilla, però ara, entre acords anunciats i d'altres als quals només els falta l'oficialitat, va prenent forma i permet avançar que, amb l'Uni Girona lluitant pels títols i el Cadí pensant a colar-se en les grans cites –copa i play-off– el tercer català no serà un convidat de pedra.

A més d'Arrojo, el club adrianenc ha fet oficial les renovacions d'Itziar Llobet, Helena López, Mireia Vila i Cris Hurtado. Són quatre peces bàsiques –amb Olga Ruano, que no continuarà– de l'equip que va aconseguir l'ascens. També continuaran Marta Claret i Laura Peña. Fins aquí, es podria pensar que el nou tècnic Fabián Téllez va molt just d'efectius. Però el club és a punt de fer oficial l'arribada de dues pivots de nivell, però molt joves, Mariam Coulibaly (Gran Canària), amb destacadíssimes actuacions en LLF, i la txeca Julia Reisingerova, de 19 anys, determinant en les competicions de seleccions d'edats i amb un potencial tan gran com falta d'experiència a alt nivell. L'altra novetat és Bojana Kovacevic, una aposta del club, que jugava a copa Catalunya femenina amb l'Arenys.

Al Sant Adrià li queden, per tant, dues places d'extracomunitària per cobrir. Una segurament es destinarà a una directora de joc. L'altra podria quedar com un roc a la faixa.

Tornen els tres catalansL'ascens de l'Snatt's Sant Adrià ha trencat la rutina del bàsquet català en la Lliga Femenina, que ha tingut l'Spar Citylift Girona i el Cadí la Seu com a únics representants en les sis últimes temporades, des que l'Olesa va fer fallida. Per quantitat encara no s'arriba a aquella lliga de finals dels anys vuitanta, amb 16 equips, quatre catalans (el tetracampió Cantaires, el Masnou, el Manresa i l'Adepaf), però per qualitat, l'Uni s'ha convertit en l'alternativa al poder econòmic de Salamanca. Les gironines, amb la incògnita de la gravetat de la lesió de Keisha Hampton –la seva jugadora diferencial– també afronten el primer any sense la jugadora que ha estat l'ànima, Noemí Jordana. Tenen set cares noves, també es guarden una carta extracomunitària per si de cas (Evans té passaport eslovè) i tornaran a disputar l'Eurocopa.El Cadí es recomponA la Seu també hi ha hagut reconstrucció. Sis cares noves, l'adeu de la capitana Tània Pérez (al Wroclaw polonès), una plantilla encara més jove (només Bahí, ara capitana, és nascuda abans del 1990) i moltes apostes, començant per Yurena Díaz –base amb talent indiscutible i categoria internacional però que arriba d'un any en blanc per una lesió de lligament encreuat– i continuant per tres jugadores que surten directament de l'NCAA, la catalana Ari Pujol, la tiradora Mahryn Kraker –esquerrana que ha d'aportar molta anotació– i la pivot Caitlyn Ramirez. Per rematar-ho, la teòrica base suplent, l'argentina Macarena Rosset, no té experiència en lligues potents. La més contrastada de les noves (Díaz a banda) és Shereesha Richards (Zamarat).

Publicat a:
-L'Esportiu. Nacional 08-08-2017 Pàgina 22
-L'Esportiu. Comarques Gironines 08-08-2017 Pàgina 26

Font del document: http://www.lesportiudecatalunya.cat/basquet/article/1212209-amb-cara-i-ulls.html